

Infant Jesus H S Vadayar

ഇൻഫന്റ് ജീസസ് ഹൈസ്കൂൾ വടയാർ
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് മാഗസിൻ
2019-2020

ഉള്ളടക്കം

Dreams.....3
4
 വിടരം മുൻപ് പൊഴിഞ്ഞ പൂവ്.....4
 വൈക്കം (ഉപന്യാസം).....5
 ആദിത്യൻ.....7
 STAMMER.....8
 കവചം.....10
 A Blessing.....11
 പുതുനാനുകൾ.....12
 നവകേരള സൃഷ്ടി.....13
 നിലാവ്.....15
 സൂര്യൻ.....16
 എന്റെ ഗ്രാമം.....16
 ബാക്കിപത്രം.....18
 MY DISJOINTED VOICE.....19
 PROVERBS.....19
 THE BEAUTIFUL DREAM.....20
 പൂജ്യം ആത്മകഥപറയുന്നു.....20
 പുച്ചയുടെ കരുതൽ.....22
 ഉപന്യാസം.....24
24
 RAINBOW.....24
 ANY WOMEN.....26
 Later Life.....27
 THE FOOLISH LION.....27
 മത്സ്യം.....28
 നഷ്ടമാകുമോ? നഷ്ടപ്പെടുത്തുമോ?.....29
 എനിക്കു വേണ്ടി30
 നാളെത്തെ നന്മ.....31
 FIRST SHOWER.....32
 പനിനിർപ്പവ്-.....33
 Sun the king.....33

Dreams

DREAMS ARE THE
SWEETEST THING IN THE WORLD
SOMETIMES
DREAMS ARE THE MODDEST
THING IN THE WORLD
IT MAKES SOMETHING
STRONG AND SWEET
AND,
SOMEONE RICH AND POOR
LIKE THE
RAINDROP FROM THE CLOUDED SKIES
AND A COLD WIND
IN THE DESERT
IT SPREAD MIST IN
THE COMPLEX LIFE
I AM CONFUSED HOW I DEFINE
THE SWEETEST,
MODDEST, LOVELY DREAM
DREAMS ARE LIKE
THE LIFE IN EARTH
SOMETIMES
SWEETEST AND MODDEST
LIFE IS SHORT
LIKE THE DREAM
DREAMS ARE ETERNAL BUT BUT NOT LIFE
I AM CONFUSED HOW TO DEFINE
THE SWEETEST, MODDEST, LOVELY DREAM

ANU.K.JOSEPH

IX-A

വിടരം മുൻപ് പൊഴിഞ്ഞ പൂവ്

പണ്ട് ഒരിടത് ഒരു അച്ഛനും മക്കളും ജീവിച്ചിരുന്നു അവരുടെ അമ്മ അവൾ ജനിച്ച് കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് മരിച്ചു പൊയി . അവൾ ഒരു കുളുത്തിയും കോകണ്ണിയുമായിരുന്നു .അവൾക്ക് പ്രായപൂർത്തി ആയപ്പോൾ അവരുടെ അച്ഛൻ വിവാഹാലോചന നടത്തി .അവൾ അച്ഛനോട് പറഞ്ഞു എനിക്ക് ഇനി വിവാഹം വേണ്ട എന്ന് .അന്ന് രാത്രിയായപ്പോൾ എന്തോ വിഷം കഴിച്ച ഈ നാടിനോട് വിട പറഞ്ഞു .അവരുടെ അച്ഛനെ തനിച്ചാക്കി അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിക്കാത്തതിനാൽ അച്ഛൻ മനം നൊന്തു ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി .

അപർണ മനോജ്

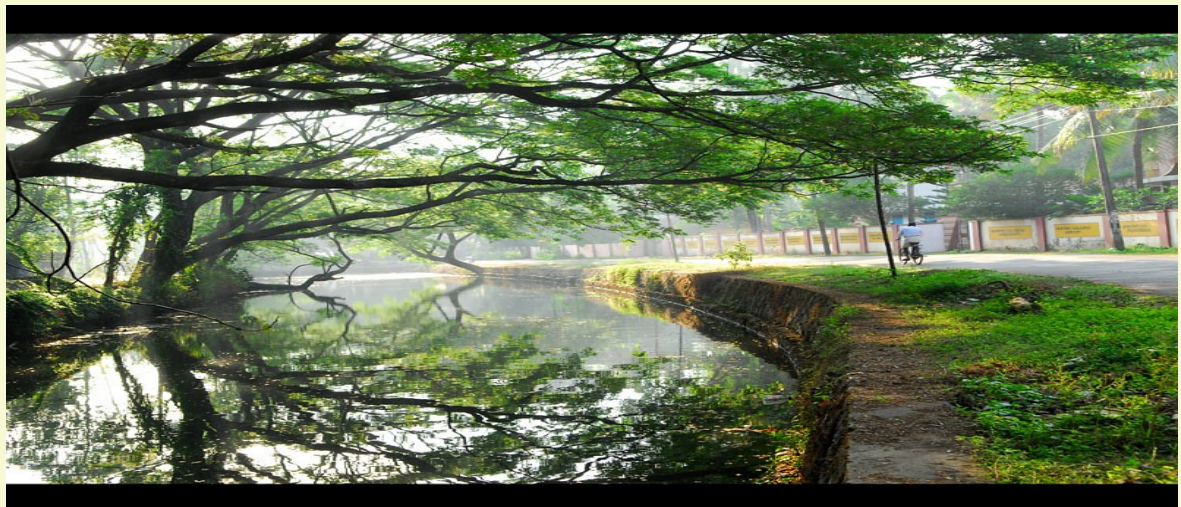
വൈക്കം (ഉപന്യാസം)

വൈക്കം ,വൈക്കത്തിന്റെ ഭംഗി കൂട്ടുന്ന കായലാണ് വേമ്പനാട്ടുകായാൽ വൈക്കം കായലിന്റെ കളിർമയിൽ ഭംഗിയുടെ പ്രതീകമായി നിലനിൽക്കുന്ന നാട് .ഇവിടെ അധികമായി ഒരുപട് ചൂടുമില്ല ,തണുപ്പുമില്ല വിന്യാതിയിൽ കിടന്ന് ഒഴുകുന്ന വേമ്പനാട്ട് കായൽ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും സഹായമായി ഒഴുകുന്ന മൂവാറ്റുപുഴയാർ അതിന്റെ ചെറിയ ഭാഗമായ മീനച്ചിലാറ്റം

ചരിത്രമായി പറയുവാണെങ്കിൽ

വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം .നടന്ന സ്ഥലം പ്രശസ്തമായ വൈക്കം മഹാദേവക്ഷേത്രവും വൈക്കത്തഷ്ടമിയും വൈക്കത്തിനഭിമാനമായ വൈകോ മുഹമ്മദ് ബഷീർ ,ജനം കൊണ്ട സ്ഥലമാണ് വൈക്കം . ചെമ്പിലരയൻ എന്ന മഹത്യക്ത്വം ജനിച്ച വൈക്കം .ഈ കാരണത്താൽ വൈക്കം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാകുന്നു

ഭാഷയാണെങ്കിൽ വളരെ നല്ല ഭാഷയാണ് കോട്ടയം ജില്ലക്കും വൈക്കത്തിനുമുള്ളത് ഭാഷയിൽ വൈക്കം ഒന്നാമത് തന്നെ ,പ്രത്യേകമായി വേഷമൊന്നുമില്ല കേരളം സംസ്കാരത്തിന് ചേർന്ന വേഷം വളരെ മനോഹരവും സംസ്കാരവുമുള്ള വേഷം തന്നെയാണ് വൈക്കത്തിനുള്ളത് .എന്തുകൊണ്ടും വളരെ നല്ല നാടാണ് വൈക്കം .രാമപുറത്തു വാരിയർ വഞ്ചിപ്പാട്ട് രചിച്ചത് വൈക്കം മഹാദേവ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു വൈക്കം കോട്ടയത്തിന്റെ അഭിമാനമാണ് .അതുൽ .കൃഷ്ണ

ആദിത്യൻ

കത്തിജ്ജലിക്കുന്ന തീനാളുമായി നീ മണ്ണിലും വിണ്ണിലും പ്രകാശിക്കുന്നു അന്ധകാരത്തിൽ ക്രൂരമാം കൈകളിൽ നിന്നും ഭൂമിയെ മുക്തയാക്കുന്നു നീ .

അന്ധകാരമാം തിന്മയെ അകറ്റി നന്മയാം പ്രകാശമായി തഴുകുന്നു. കമലത്തിൻ പ്രിയതമനായി നീ നിത്യവും വന്നു മറയുന്നു .

പ്രഭാതത്തിൽ നിന്നിളം കുരുന്നു വെയ്ലാൽ മലർ കണങ്ങളെ തഴുകിയുണർത്തുന്നു മധ്യാനമാകുമ്പോൾ കത്തിജ്ജലിക്കുന്ന

അലതൻ ജ്വാലയ്ക്കു സമമായി മാറുന്നു സായാഹ്നസന്ധ്യയിൽ മങ്ങിപ്പഴുകിയ താലത്തെ പോൽ മറയുന്നു നീ.

ലക്ഷ്മി ദിലീപ്

STAMMER

STAMMER IS NO HANDICAP WE STAMMER
IT IS A MODE OF SPEECH.

STAMMER IS THE SILENCE THAT FALLS
BETWEEN THE WORD AND ITS MEANING
SILENCE THAT FALLS BETWEEN
THE WORD AND DEED

DID STAMMER PRECEDE LANGUAGE
OR SUCCEED IT?
IT IS ONLY A DIALECT OR A LANGUAGE ITSELF?
THESE QUESTIONS MAKE THEIR LINGUISTS STAMMER.

EACH TIME WE STAMMER
WE ARE OFFERING A SACRIFICE
TO THE GOD OF MEANINGS.
WHEN A WHOLE PEOPLE STAMMER
STAMMER BECOMES THEIR MOTHER TONGUE;
JUST AS IT IS WITH US NOW.

GOD TOO MUST HAVE STAMMERED
WHEN HE CREATED MAN.
CARRY DIFFERENT MEANINGS.
THAT WHY ALL THE WORDS OF MAN
CARRY DIFFERENT MEANINGS.
THAT IS WHY EVERY THING HE UTTERS
FROM HIS PRAYERS TO HIS COMMANDS
LIKE POETRY

AROMAL .K.R 9A

കവചം

എനിക്ക് കാണാം കേൾക്കാം എന്റെ കണ്ണും, ചെവികളും ഈശ്വരൻ തന്നെ പലതും ഞാൻ കാണുന്നു , കേൾക്കുന്നു ഇനിയെത്ര കാണാൻ കിടക്കുന്നു അതുപോലെ കേൾക്കാനും.തെളിയാകാശം പെട്ടന്ന് കാർകൊണ്ടു ഇരുണ്ടു മഴപെയ്യാൻ തുടങ്ങി എന്റെ കടിയിൽ ,നിരവധിപേർ അഭയം തേടി ഞാൻ അവർക്കു അഭയം നൽകി . ദൂരെ യുദ്ധം , ആരൊക്കെയോ തമ്മിൽ ആർക്കോ എന്തോ നേടാൻ . അവസാനമവർ എന്ത് നേടും? ഒന്നുമില്ല . എന്നിട്ടും അവർ പൊരുതുന്നു .ഒരു ശില്പി ഒരു ഉന്മൂലയ ശില്പമുണ്ടാക്കി അയാൾ അത് പൊളിച്ചു കളഞ്ഞു , പ്രതിമക്ക് ശബ്ദമില്ലത്രേ ,അതുപോലെ നമ്മളും മോക്ഷത്തിനായി ചിലർ പ്രാർത്ഥിച്ചു , ചിലർ യാഗം നടത്തുന്നു . ചിലർ കപട നാടകം പോലെ ദാനം നടത്തുന്നു , ഇത് മുഴുവൻ നന്നെ എല്ലാവരും ഒരു കവചം അണിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു അതിനുള്ളിൽ സുരക്ഷിതർ എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു ഒരിക്കലാണ് പൊട്ടും തീർച്ച .

- അഭിജിത് പ്രസന്നൻ

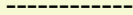

A Blessing

Just off the highway to Rochester, Minnesota,
Twilight bounds softly forth on the grass.
And the eyes of those two Indian ponies
Darken with kindness.
They have come gladly out of the willows
To welcome my friend and me.
We step over the barbed wire into the pasture
Where they have been grazing all day, alone.
They ripple tensely, they can hardly contain their happiness
That we have come.
They bow shyly as wet swans. They love each other.
There is no loneliness like theirs.
At home once more,
They begin munching the young tufts of spring in the darkness.
I would like to hold the slenderer one in my arms,
For she has walked over to me
And nuzzled my left hand.
She is black and white,
Her mane falls wild on her forehead,
And the light breeze moves me to caress her long ear
That is delicate as the skin over a girl's wrist.
Suddenly I realize
That if I stepped out of my body I would break
Into blossom.

പുതനാനുകൂല്യം

അങ്ങ് വിദേശത്ത് ബാൻകോക്ക് എന്ന സാധാരണ നഗരം.അവിടുത്തെ വളരെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കോളനി .എങ്ങും ബഹളമയം .മാജിക്കും,മറ്റ് രസിപ്പിക്കുന്ന വിനോദങ്ങളും കാട്ടിജീവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ .അതിൽ ഒരുവനാണ് മിസ്റ്റർ ജോൺ .ജോണിന് ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബമുണ്ട് ഗർഭിണിയായ ലിസ്സി എന്ന ഭാര്യയും,ലുഡോ എന്ന മകനും ആണ് ആ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ .വളരെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന ഈ കുടുംബത്തിന് വരുമാനം ലഭിക്കുന്നത് വഴിയോരങ്ങളിൽ കാട്ടുന്ന ചില പൊടിയൻ മാജിക്കിലൂടെയാണ്.എന്നാൽ ജോണിന്റെയും,ഭാര്യ ലിസ്സിയുടെയും പ്രദീക്ഷകൾ മുഴുവൻ മകൻ ലുഡോ എന്ന മകനിലായിരുന്നു കാരണം അവൻ നന്നായി ഫുട്ബോൾ കളിക്കുമായിരുന്നു .സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോഴാണ് അവൻ കൃത്യമായി ഫുട്ബോൾ കളിക്കാൻ പാടിയിരുന്നത് .സ്കൂളിലെ കോച്ച് ദിവസേന കുട്ടികളെ ഫുട്ബോളിനെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ പകർന്നു നൽകും .എന്നാൽ ലുഡോയ്ക്ക് കൃത്യമായി സ്കൂളിൽ പോകാൻ പറ്റാറില്ല രണ്ടു കാരണങ്ങളാലാണ് അവൻ സ്കൂളിൽ പോകാത്തത് .ഒന്ന് അവൻ കൃത്യമായി ഫീസ് അസാക്കാത്തതുകൊണ്ട് ക്ലാസ്സിൽ നിന്നുപുറത്താക്കും രണ്ട് മറ്റ് കുട്ടികളെ ആപേക്ഷിച്ച് പൊക്കം വളരെ കുറവാണ് .കൂടുതലും അവൻ കളിക്കാൻ സമയംസാധം കണ്ടെത്തുന്നത് സമീപത്തെ ഗ്രൗണ്ടിൽ വീടിനടുത്തുള്ള കുട്ടികളുമാണ് .അങ്ങനെയിരിക്കെ വീടിനടുത്തൊരു ഫുട്ബോൾ ടൂർണമെന്റ് ആരംഭിച്ചു .ലുഡോയേയും കൊണ്ട് ജോൺ ടൂർണമെന്റ് സ്ഥലത്തെത്തി .എന്നാൽ അവൻ പൊക്കം കുറവാണെന്നു പറഞ്ഞു അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അവനെ പുറത്താക്കി .എന്നാൽ ആ കളിക്കളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതെല്ലാം കാണാനുണ്ടായിരുന്നു .അദ്ദേഹം അവനെയുംകൊണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പക്കൽ വന്ന് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ,അവനെ കളിക്കാനായി അനുവദിച്ചു .ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ടീമിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു കളി വിലയിരുത്താൻ വന്നത് .കളി തുടങ്ങി അല്പസമയത്തിനു ശേഷം എല്ലാവരും അമ്പരന്നുപോയി കാരണം, എല്ലാവരേക്കാളും പൊക്കം കുറവാണെന്ന് പറഞ്ഞു ആക്ഷേപിച്ച ലുഡോ അതിമനോഹരവായും അസാധ്യവുമായ കളികൾ കാഴ്ചവെച്ചു .അതുതകരമായി ഈ കളി വിലയിരുത്താൻ വന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ലുഡോയ്ക്ക് ഒരു കത്ത് സമ്മാനിച്ചു .അതിൽ ലോകോത്തര ടീവിയിൽ ദീർഘ കാലം കളിക്കാം എന്നുള്ള മുദ്രപത്രമായിരുന്നു .ലുഡോയിലൂടെ ജോണിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പുതനാനുകൂല്യം മൊട്ടിട്ടു .

ഇന്ന് ലുഡോ ലോക പ്രശസ്തനായ ഒരു ഫുട്ബോൾകളിക്കാരനായാണ് .കോടികളുടെ ആസ്തി അവനുണ്ട് . ജീവിതം ഒരു മഹാസാഗരമാണ് സുഖങ്ങളുടെയും ,സന്തോഷങ്ങളുടെയും ദുഃഖങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും .

ഗൗരി കൃഷ്ണ .M.A.

നവകേരള സൃഷ്ടി

- ഹേമ.എം 9A

ഒരു മഹാപ്രളയത്തിനു ശേഷം വികസനത്തിന്റെ ഓരോ പടവുകളും കയറി മുന്നേറുകയാണ് ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്. ഈ പുതുവർഷത്തിൽ പ്ലാസ്റ്റിക്കിനെതിരെ പോരാടുകയാണ് കേരളം. പ്ലാസ്റ്റിക്കിനെതിരെയുള്ള ഈ യുദ്ധത്തിൽ നമ്മൾ ഓരോരുത്തരാണ് പോരാളികൾ. പ്ലാസ്റ്റിക്കിന്റെ ഉപയോഗം കുറച്ചാൽ മാത്രമേ നമ്മൾ ജയിക്കുകയുള്ളൂ.

പച്ചപ്പ് നിറഞ്ഞ പറമ്പുകളും ശുദ്ധജലം ഒഴുകുന്ന പുഴകളും. അങ്ങനെ എല്ലാം ഇന്ന് ഒരു സ്വപ്നമാണ്. വികസനം മാത്രമല്ല പ്രകൃതിഭംഗിയും നവകേരളത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പ്രളയത്തിന്റെ ജാതി മത ഭേദങ്ങളില്ലാതെ കരുത്തോടെ ആ ദുരന്തത്തിനെ നേരിട്ട ജാനത നവകേരളസൃഷ്ടിയിലും ഒരുപോലെ പങ്കെടുക്കണം. അഴിമതി ഉപേക്ഷിച്ച്, നാടിന്റെ വികസനവും സംസ്കാര സംരക്ഷണവും സാമൂഹ്യ ക്ഷേമവും കേന്ദ്രീകരിച്ച് വേണം ഓരോ നേതാക്കന്മാരും ഭരണം മുൻപോട്ടെ കൊണ്ടുപോകാൻ. ഉയർന്ന ശമ്പളത്തേക്കാൾ ഉപരി സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയും ആത്മാർപ്പണവും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തൊഴിലാവണം ഓരോരുത്തരും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. എല്ലാ തൊഴിലിനും അതിന്റെതായ മഹത്വം നൽകണം. അങ്കിൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ കേരളം എല്ലാ മേഖലകളിലും വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

വികസനത്തിനുപരി സ്ത്രീകളും നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ സുരക്ഷിതരായിരിക്കണം രാത്രികൾ പകൽപോലെ സ്വതന്ത്രമായി നടക്കാനുള്ള കുറുത്ത് ഗവണ്മെന്റ് നൽകണം. ജനിച്ചുവീണ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ മുതൽ പ്രായംചെന്ന വീട്ടമ്മമാർ വരെ ഇന്ന് പല പീഠങ്ങൾക്കും ഇരയാകുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ശിശു-സ്ത്രീ സുരക്ഷകൂടി ഈ പുതുവർഷത്തിൽ ഉറപ്പാക്കണം. സിംഗപ്പൂർ , മലേഷ്യ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ പോലെ ലഹരിവിമുക്തി ഒരു അത്യാവശ്യ ഘടകമാണ്.

ചെന്നൈയിൽ പ്രളയം എത്തിയപ്പോൾ നമ്മൾ അവിടിത്തെ ദൃശ്യങ്ങൾ ടി.വിയിൽ കാണുകയും ദുരിതാശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്തു . പക്ഷെ ഒരു മൂന്നുവർഷത്തിനകം തന്നെ കേരളതയും അത് ബാധിച്ചു. അത്പോലെ തന്നെ കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ-മെയ് മാസത്തിൽ ഒരു തുള്ളി ജലത്തിനായി അവർ അലഞ്ഞു. പ്രളയം പോലെ തന്നെ ഒരു പക്ഷേ വരൾച്ചയും നമ്മളെ ബാധിച്ചേക്കാം അതുകൊണ്ട് തന്നെ ജലസംരക്ഷണവും നമ്മുടെ നവകേരള സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

മലവെള്ളപ്പാച്ചിലിലും കൈകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചു ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് ആ മഹാദുരന്തത്തെ നേരിട്ട പോലെ നവകേരള സൃഷ്ടിയിലും നമ്മൾക്ക് ഒരുമിച്ച് നിന്ന് നല്ല നാളേക്കായി പ്രയത്നിക്കാം.....

നിലാവ്

പാൽ നിലാവേ പുനേൻ നിലാവ
നിന്റെ വെൺമയ്യമെന്തൊരു ഭംഗി
പാതിരാമനിന്റെ നാട്ടിൽ-വിണ്ണിൽ-
പാല്നിലാവുളൊരു നാളിൽ

കാണുന്നു നിന്റെയാ ഭംഗി-ആ-
പാൽതുകി നിൽക്കുന്ന ഭംഗി
മാരിവിൽ തോൽക്കുന്ന ഭംഗി-ഇന്ന്-
ഞാനും തൊഴുന്നു നിൻ മൂന്നിൽ

എന്തൊരു വെണ്മയാണവിടെ-എന്നും-
എന്തൊരു ചെയ്തന്യമാവിടെ
അമ്പിളി പൊന്കതിർ ചൂടി- എന്റെ-
അമ്പിളിമാമനാണവിടെ.

-അക്ഷര ഷാജി ,8 A

സൂര്യൻ

പൊങ്ങി വരുന്നേ പൊങ്ങി വരുന്നേ
പച്ച മല തൻ മേലേ
ആകാശത്ത് തെളിയുമി സൂര്യന്റെ
മഞ്ഞനിറത്തിൽ ഭംഗി!

കാടും മാലയും കടന്നവിടെ
ആകാശത്തിൽ മുകളിൽ
രാത്രിയിൽ കാണില്ല രാത്രിയിൽ കാണില്ല
എങ്ങു മറഞ്ഞു നീ സൂര്യം?.....

നീ വന്നിലങ്കിലി ഭൂമിയിൽ ഞങ്ങൾക്ക്
വെട്ടുമില്ലാതെ വരമേ!.....
താഴുന്നോ താഴുന്നോ താഴുന്നോനി
ആഴി തന്നാഴത്തിൽ.....

- ആദിത്യ ജയൻ

വർണന

എന്റെ ഗ്രാമം

കാലിൽ കൊലുസിട്ട് കളകളെ നാദം മുളികൊണ്ട് ഒഴുകുന്ന നദിയും ചേറിന്റെ മണം വീശുന്ന കാറ്റും പച്ചപ്പടയാടവിരിച്ച പാടശേഖരങ്ങളും പൂക്കൾ നൃത്തം ചവിട്ടുന്ന പൂന്തോട്ടങ്ങളും രാപ്പകലില്ലാതെ വിയർപ്പൊഴുക്കുന്ന കർഷകരും തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും നെൽമണികൾ കൊത്തിപ്പറക്കുന്ന തത്തകളും പൂൽമേകുന്ന കാലികളും നെൽകറ്റകളെയേന്തിപോകുന്ന സ്ത്രീകളും ചെറിയ ചെറിയ കുറ്റിക്കാടുകളും ഒത്തൊരുമയുള്ള മനുഷ്യരുമൊള്ള കൊച്ചു ഗ്രാമം 'വടയാർ'. മനോഹരമായ കൊച്ചു വടയാർ ആണ് എന്റെ ഗ്രാമം. വടയാറിനെകുറിച്ച് വർണിക്കാൻ വാക്കുകളില്ല. അത്രയും ഹരിതാഭമാണ് എന്റെ ഗ്രാമം!

ബാക്കിപത്രം

ഒരു രാവ് പുലരുമ്പോൾ ഭൂമിയും പുഴയും
ചിതറുന്നു മർത്യനും പലദിക്കിലായ്

മരണം മുഖാമുഖം കാണുന്ന മാത്രയിൽ
അറിയാതെ മക്കളെ വേർപെടുപോയ്

ഉടുതുണി മാത്രമായ് കരയിലേക്കെത്തിയ
മർത്യൻ നഞ്ചകം നീറിടുന്നു

ജന്മം തന്നവർ ജന്മം കൊടുത്തവർ
അവിടെയാണന്നേറിയാതെ തേങ്ങി

കുത്തിയൊഴുകുന്ന മലവെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ
ഉയരുന്നു മർത്യൻ നിലവിളിയും

പ്രാണനുവേണ്ടി പിടയുന്ന നേരത്ത്
ഉയരുന്നു പ്രളയത്തിൻ പലകൈകളും

മനുഷ്യൻ പാപങ്ങൾ താങ്ങാൻ ആകാതെ
പ്രകൃതിയുടെ കണ്ണുനീരായിരിക്കാം

കാലവർഷം ബാക്കിവെച്ചൊരാ മൺകൂന
പൊളിച്ചറിയുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാർ

ഇനിയെന്തുവേണമെന്നേ അറിയാതെ കഴയുന്നു
പുനർജന്മം കൊണ്ടൊരി കേരളത്തിൽ

ശാന്തമായി ഒരു രാവ് ഉറങ്ങുവാനാകുമോ
അറിയില്ല മർത്യനി കേരളത്തിൽ (2)

- AKSHARA RAJ

MY DISJOINTED VOICE

*I speak with no words spoken
My voice has always been broken
It is a record player that has skipped
Since the day it was made and can never be fixed*

*I speak through the words you read
Your mind speaks my voice with perfect clarity
I let you inside my thoughts through your thoughts
You see me without the need for me to breathe*

*I speak through eyes wide open
My mind has never been broken
It never slows or skips a beat*

Since the days before

I could speak

PROVERBS

*A lazy sheep thinks its wool heavy
Union is strength
Mis Fortune never comes alone
A friend in need is a friend in deed
Carry coal to new castle
Man propores but god dispaes
The crown and glory of life is character
Borrowed garments never fit
Silence is golden
No rores without thorns
Un invited guests sit o thorns
Absence sharpens love
Barking dogs seldom bile
Much coin , much worry
Every dog has its day
War is death's feast*

-Manu Babu 9B

THE BEAUTIFUL DREAM

*The clouds are smiling , sky is clapping
what a wonder oh! It is
Angels dancing , flowers are laughing
what a beautiful oh! It is*

*Jasmine, Lilly, Rose and daffodils
They are smiling and looking me
oh! What beautiful is my dresses
They are shining like a god*

*Went to a single small narrow way
I can see chocolates are dancing
Many many types of Ice-creams and chocolates
what a sweet and what a small*

*Childrens arec playing and they singing
what a beautiful oh! It is
bases are flying and boats are flying*

what a magic oh! It is

പൂജ്യം ആത്മകഥപറയുന്നു

എന്നെ ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത് ഇന്ത്യക്കാരാണ് .ഇന്ത്യക്കാർ സ്നേഹത്തോടെ വിളിച്ചത് 'ശൂന്യ ' എന്നാണ് .

പിന്നെ അറബികൾ "SIFRE " ഇന്ത്യക്കാരെ "CHEAPER " എന്നും വിളിച്ചു .ആ പേരിൽ നിന്ന് "സിറോ " എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങി .

എന്റെ കുട്ടുകാരെയെല്ലാം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ട് ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് എന്റെ ജനനം .

എന്റെ ആദ്യ ആകൃതി "**OVALSHAPE** "ൽ ചെറിയ ചാപം വരച്ച രീതിയിലായിരുന്നു പിന്നീട് കലാക്രമത്തിൽ വട്ടത്തിലായി .

പുഷ്പയുടെ കരുതൽ

ഒരു കട്ടിൽ രണ്ടു പുഷ്പകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കിച്ചു മിച്ചു അന്നായിരുന്നു അവരുടെ പേര്, അവർ തമ്മിൽ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു .

രണ്ടു പേരും തൊട്ടടുത്ത മരത്തിലെ പൊത്തിലായിരുന്നു തമാസം . അതിൽ കിച്ചു അദ്വാനശീലനും നാളത്തേക്ക് കരുതിവെക്കുവാനും

പ്രാപ്തനായിരുന്നു .പക്ഷേ മിച്ചു മടിയനും മറ്റുള്ളവർ തരുന്ന ആഹാരം തിന്ന്

ജീവിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു .ഒരിക്കൽ മിച്ചു കളിക്കാനായി പുറത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ കിച്ചു ആഹാരസാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ മച്ചു ചോദിച്ചു " കിച്ചു നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് "

അപ്പോൾ മിച്ചു പറഞ്ഞു " മിച്ചു ഇനി മഴക്കലമല്ലേ വരാൻ പോകുന്നത് ആ സമയം ഭക്ഷണം തേടി പുരാത് പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലോ?

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിശപ്പകറ്റാനുള്ള ആഹാരം ഞാൻ നേരത്തെ ശേഖരിക്കുവാ നി വരുന്നോ ? അപ്പോളുതമ്മിച്ചു പാർഹിച്ചുകൊണ്ടു പ-

റഞ്ഞു " മണ്ടാ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ദിവസം സാദോഷിക്കാനുള്ളതാ നാളത്തെ കാര്യം നാളെ നോക്കാം ഞാൻ കളിക്കാൻ പോകുവാ നീയി-

വിടെ ആഹാരം ശേഖരിച്ചുനിന്നോ കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞു കിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ മഴയാരംഭിച്ചു ഒരു മൃഗങ്ങൾക്കുപോലും പുറത്തിറ-

ങ്ങാൻ പറ്റാത്തത്രയും മഴ. കിച്ചുവിനെ പോലെ മറ്റു ജീവികളും ആഹാരം ശേഖരിച്ചു വച്ചിരുന്നു എന്നാൽ മിച്ചു മാത്രം കളിച്ചല്ലൂസിച്ചു നടന്നതി-

നാൽ അവൻ മാത്രം വിഷപ്പായിരുന്നു ഒടുങ്ങുവിൽ വിശപ്പ് സഹിക്കാതെ മിച്ചു ഒരുവിധത്തിൽ കിച്ചുവിന്റെ വീട്ടിലെത്തി .മിച്ചുവിന്റെ വിളി

കേട്ട് പുറത്തുവന്ന കിച്ചു .ആകെ അമ്പരപ്പോടെ ചോദിച്ചു " മിച്ചു നീയെന്താ ഈ മഴയത് ,നീയാകെ ഷിനിച്ചു .കേറിവ മഴയത് നിൽക്കണ്ട "

മിച്ചു വിഷമത്തോടെ അകത്തേക്കുവന്നു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു " കിച്ചു അന്ന് ഞാനും ആഹാരം ശേഖരിച്ചു വച്ചുരുന്നെങ്കിൽ ആനിക്ക് ഈ

അവസ്ഥ വരില്ലായിരുന്നു അന്ന് ഞാൻ നിന്നെയും കൈയാക്കി എന്നോട് ഷെമിക്ക് .എനിക്ക് നന്നായി വിശക്കുന്നു " കിച്ചു അവൻ ശേഖരിച്ചിരുന്ന

ആഹാരം അവൻ നൽകിയിട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു " മിച്ചു സമ്പത്തുകാലത് തെ പത്തു വച്ചാൽ ആപത്തു കാലത് കാപ്പാത്തു തിന്നാം .

ഉപന്യാസം

മാന്യസദസിന് വദനം

ഞാൻ ഇവിടെ പറയുവാൻ പോകുന്നത് "കേരളീയ സമൂഹവും ദുർത്തം എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ്

കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ ദുർത്തം ആർഭാടവും എപ്പോൾ വർധിച്ചു വരുകയാണ് .ആർഭാടം മനുഷ്യനെ തെറ്റിലേക്ക് നയിക്കുന്നു .

മത്സരമേറിയ സമൂഹത്തിൽ ആർഭാടത്തിന്റെ ഉന്മാദം വർത്തിക്കുന്നു .വിപണിയുടെ സ്വാധീനവും ആർഭാടജീവിതത്തിൽ

വലിയ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട് .ആർഭാടം ഒരു തരം ഉന്മാദം തന്നെയാണ് .മനുഷ്യന് ഇപ്പോൾ ദുരാഗ്രഹം കൂടുകയാണ് ഉള്ളതിൽ

തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഇല്ലാത്തതിന്റെ പുറകെ പോവുകയാണ് മത്സരമേറിയ സമൂഹത്തിൽ ആർഭാടത്തിന്റെ ഉന്മാദം വർത്തിക്കുന്നു

നിറവേറാത്ത മോഹങ്ങൾ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആത്മഹത്യക്കു വരെ ഇടയാകുന്നു .BEG ,BORROW .OR STEAL എന്നാണ്

ഇപ്പോളത്തെ മനുഷ്യരുടെ മുദ്രവാഖ്യം .ആദർശങ്ങളെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ പ്രയോഗ്യമാക്കി ലളിതമായി ജീവിതക്രമങ്ങൾ

സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക സമുദായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു

HARIKRISNA . A . PRADEEP

RAINBOW

*I AM THE ARCH .THROUGH THE SKY
BORN FROM RAIN AND SUN
AFTER A RAIN A CLEAR OF SKY
SHINE OF SUN THROUGH THE SKY
THE PURENESS OF LIGHT
THAT NO ONCE CAN CAUGHT
BEAUTY FOR THE LIVES
AND TO GO FOREWORD TO LIFE
GIFT OF GOD FOR THE WONDER OF SIGHT
A SMILE OF GOD THAT COVERS THE LIFE*

KARTHIK K P

ANY WOMEN

*I am the pillars of the house
The keystone of the arch am I
Take me away , and roof and wall
Would fall to ruin me utterly*

*I am the fire upon the hearth
I am the light of the good sun,
I am the heat that warms the earth,
Which else were colder than a stone*

*At me the children warm their hands
I am their light of love alive
Without me cold the hearthstone stands
Nor could the precious children thrive*

*I am the twist that holds together
The children in its scared ring,
Their knot of love , from whose close tether
No lost child goes a wandering*

Later Life

*Something this foggy day, a something which
Is neither of this fog nor of today,
Has set me dreaming of the winds that play
Past certain cliffs, along one certain beach,
And turn the topmost edge of waves to spray:
Ah pleasant pebbly strand so far away,
So out of reach while quite within my reach,
As out of reach as India or Cathay!
I am sick of where I am and where I am not,
I am sick of foresight and of memory,
I am sick of all I have and all I see,
I am sick of self, and there is nothing new;
Oh weary impatient patience of my lot!
Thus with myself: how fares it, Friends, with you?*

THE FOOLISH LION

*King of the forest, the lion, was very hungry.
He saw a rabbit sleeping under a tree. The lion
decided to kill it with a single blow. He raised
his hand. "Look! Here comes a deer its flesh is
Tastier. Moreover it is big enough to fill my belly.
This rabbit it is sleeping. I can have it later. "Said
the lion. He ran after the deer. Hearing these sounds
the rabbit woke up and realized what was going on
and ran for his life.*

- Adarsh rajan

മത്സ്യം

മണൽത്തരിയോളം പോന്നൊരു

മത്സ്യം

കടൽത്തരിയോട്

ഒറ്റയ്ക്കു പൊരുതി നിന്നു

വേലിയേറ്റങ്ങളുടെ

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ

അവൻ

എല്ലാ കൊടികൾക്കും മുകളിൽ

ഒഴുക്കുകൾ ഉൾവലിയുമ്പോൾ

എല്ലാ രഹസ്യങ്ങൾക്കും അടിയിൽ

വലക്കണ്ണികൾക്ക്

അവനോളം ചേർത്തകനായില്ല

ചുണ്ടടക്കൊളുത്തുകൾക്ക്

അവനെപ്പോലെ അവളയാനും

വായ്കൾക്ക്

അവന്റെ വേഗവും കിട്ടിയില്ല

അവനെ

പരുത്തിൻ കണ്ണുകൾക്ക്

കോർത്തൊട്ടുകാനോ

ഉപ്പുവ്യയലുകൾക്ക്

ഉണക്കിയെടുക്കാനോ

ധ്രുവങ്ങൾക്ക്

മരവിപ്പിക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല

നക്ഷത്രങ്ങളും

അവതാരങ്ങളും

അവന്റെ

തലയ്ക്കോ വലിനോ മുകളിലൂടെ

കടന്നു പോയി

അവൻ

ഒരു കഥയിലും പിടികൊടുത്തില്ല

ഈ കണ്ണാടിയിലും കാഴ്ചയായില്ല

ഒരു ചന്തയിലും നാണം കെട്ടില്ല

കടലിന്റെ

ഭ്രാന്തുപിടിച്ച രക്തത്തിലൂടെ

ചുട്ടുപഴുത്ത സൂചിപോടുപോലെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

പിന്നിൽ

തന്നെക്കാൾ വേഗത്തിൽ

കടൽ ദഹിച്ചു ദഹിച്ചു വരുന്നത്...

അറിയാതെ

നഷ്ടമാകുമോ? നഷ്ടപ്പെടുത്തുമോ?

ചെടികളില്ലാത്ത ഭൂമിയോ ഇത്
ജീവനില്ലാത്ത ഭൂമിയോ
തിരയുന്ന ഞാൻ ആ
ഹരിതമാം അമ്മയെ
തിരയുന്ന ഞാൻ ആ
പുഴകളാം അച്ഛനെ
എവിടെയെൻ പ്രണനാം
ലോകമാം ജനനി(2)
കരയുന്നു പക്ഷികൾ
പിടയുന്നു ജീവികൾ
ഒരു തുള്ളി കൂളിരാം ജലത്തിനായ്
വികസനം വളർത്തിയ മാനവൻ
ഒരു ചെറുചെടിക്കായ്
കണ്ണീർ പെഴിക്കുന്നു
ഒരു മരം പോൽ നടുവളർത്താത്ത
മർത്യൻ, പ്രാണവായുതിരയുന്നു
നാം ഓർക്കുക ഒന്നാൾ നമുക്കി ഗതി
നാം ഓർക്കുക പൂർവികൾ തൻ വാക്കുകൾ
നാം ഓർക്കുക പ്രകൃതിതൻ അമ്മയെ
നാം ഓർക്കുക ഹരിതമാം ഭൂമിയെ

-അക്ഷയാ ഷാജി

എനിക്കു വേണ്ടി

ആദ്യമായി വിരിഞ്ഞരിമുല്ലപ്പുവേ
നിന്റെ നൈർമല്യത്തെ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു
നിൻ സുഗന്ധമെന്നെ മഞ്ഞുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നു
നിന്റെ നേർക്കു മാരുതനേർക്കുമ്പോൾ
നിൻ നൃത്തം കാണുമ്പോൾ
ഞാനേറെ സന്തോഷിക്കുന്നു
നിനക്കു വെയിലേൽക്കുമ്പോൾ
എൻ മനസ്സ് വീർപ്പമുട്ടുന്നു
നീ വാടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ
എന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ വിങ്ങുന്നു
നിന്നെ യെന്നിക്കത്ര പ്രിയമാണ്
അതു കൊണ്ടു നീ വാടാതിരിക്ക
എനിക്കു വേണ്ടി മാത്രം വാടാതിരിക്കൂ

-അനില ഗോപിനാഥ്

നാളെത്തേ നന്മ

മാനത്ത് സൂര്യനുദിച്ചു പാരിൽ
മുക്കുറ്റിപ്പുവ് വിരിഞ്ഞേ

ഇന്നലെകണ്ട നിലാവോ വിണ്ണിൽ
ഇന്നുമാറത്തേ നിലാവോ

മാനത്തു ചന്ദ്രനുദിച്ചു വിണ്ണിൽ
നക്ഷത്രക്കുഞ്ഞു ചിരിച്ചു

ഇന്നലെക്കണ്ട ചെറുപൂവോ പാരിൽ
ഇന്നു തളർന്ന ചെറുവൂപോ

ഇന്നത്തെ ചെറിയ ചെടികളോ അതാ
നാളെത്തേ വലിയ വൃക്ഷങ്ങളോ.

ഇന്നലെ കണ്ട മഴവില്ലോ വിണ്ണിൽ
ഇന്നു തെളിഞ്ഞ മഴവില്ലോ

നാളെത്തേ നന്മയ്ക്ക് താങ്ങാകാൻ പാരിൽ
കൊച്ചുമരം പോലും ഇല്ലല്ലോ.

-അക്ഷയ ഷാജി

FIRST SHOWER

As we returned from my workplace
cool drops kissed my parched face
soon the shower caught me unawares
and soaked me, soothing my frayed nerves.
The weary lines did it promptly erase
of day long heat and fatigue from my visage
wet clothes clung to my body like an infant.
To its mothers bosom : unsteady my gait.
The dusty trees stood bathed in an instast
dressed in washed green looked magnificent.

-Gourinandha s.r

Sun the king

Sun rise and shine we start the day.
He beat the moon and stars away .
Heat the land,oceans,air
gave theb light to world.
He calls,the kids outsid to play
makes the shadow to enjoy
makes the sky reddish
and turn out the light.
He welcomes the moon and stars
then he says good bye to all.

-Sreehari saji

പനിനീർപ്പൂവ്-

പുനോട്ടത്തിൽ വന്നു നീ അന്ന്
സുന്ദരത്തിൽ മഴ പെയ്തു
എന്നിട്ട് എവിടെ മറഞ്ഞു നീ
കൂഞ്ഞു റോസാപ്പൂവേ

പൂക്കൾ നിറയെ സുഗന്ധം വന്നു
അന്നു നീ വന്നപ്പോൾ
എവിടെങ്ങും സന്തോഷം
അന്നു നീ വന്നപ്പോൾ

തേൻക്കുരുവി പാടിത്തുടങ്ങി
മാനസം കൂളിരണിഞ്ഞു
മാനത്തെ അമ്പിളിമാമൻ
താരകൾ മിന്നിത്തിളങ്ങി
ചുവനപച്ചണ്ടാൽ ഉമ്മവച്ചു
കുഞ്ഞമരോസാപ്പൂവ്
സൂര്യകാന്തി നോക്കിച്ചിരിച്ചു
കൂഞ്ഞുറോസാ പൂവിൽ..... -ഗൗരിനന്ദ .

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് മാഗസിനുവേണ്ടി സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും നന്ദി.